

w przedmiocie rozdziału kompetencji Ministra Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. № 9, poz. 86), oraz na podstawie art. 24 ustawy z d. 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób, występujących nagminnie (Dz. U. R. P. № 67, poz. 402) zarządza się co następuje:

§ 1. Kobieta (karmicielka, mamka) może rozpocząć karmienie piersią obcego niemowlęcia w domu jego rodziców lub opiekujących się niem osobą jedynie na podstawie świadectwa zdrowia, wydanego przez uprawnionego do praktyki lekarza, o ile przytem nie doznaje uszczerbku w naturalnem karmieniu własne dziecko, którego karmicielka nie może przestać karmić przed upływem pierwszych sześciu miesięcy życia.

Świadectwo to karmicielka przedstawia celem rejestracji właściwej władzy sanitarnej.

§ 2. Nie można powierzać karmicielce zdrowej do karmienia piersią niemowlęcia dbarzonego kiłą. Niemowle winno być zbadane przez lekarza.

§ 3. Świadectwo lekarskie (§ 1) winno zawierać:

- 1) nazwisko i imię karmicielki,
- 2) jej wiek,
- 3) datę ostatniego porodu,
- 4) stwierdzenie dostatecznej ilości pokarmu,
- 5) dane o stanie zdrowia niemowlęcia karmicielki, względnie o przyczynie jego zgonu,
- 6) stwierdzenie, że karmicielka nie cierpi na żadną chorobę zakaźną, szczególnie zaś na gruźlicę, kiłę, rzeżączkę, jaglicę lub świerzbę,
- 7) miejsce wydania i datę oraz
- 8) podpis lekarza.

§ 4. Karmicielka, ubiegająca się o prawo przyjmowania niemowląt na karmienie piersią w swym domu, winna uzyskać zezwolenie właściwej władzy sanitarnej, które będzie wydane z zachowaniem warunków § 1, oraz o ile:

- 1) karmicielka nie jest zajęta pracą zarobkową poza domem, uniemożliwiającą jej prawidłowe karmienie;
- 2) karmi piersią nie więcej niż jedno własne dziecko;
- 3) nie zdarzył się u niej podejrzany wypadek śmierci niemowlęcia;
- 4) warunki higieniczne mieszkania są zadawalniające (w szczególności jeżeli mieszkanie nie jest przeludnione, nie mieści się w suterenach, nie uprawia się w niem rzemiosła szkodliwego dla zdrowia niemowlęcia i t. d.);
- 5) nikt z jej domowników nie cierpi na chorobę zakaźną.

§ 5. Pozwolenie to władzy sanitarnej powinno być cofnięte w razie ustania warunków, nieodzownych do jego otrzymania, przede wszystkim w razie stwierdzenia w tym czasie u zawodowej karmicielki kiły.

Może też pozwolenie to być cofnięte, o ile:

- 1) karmicielka nie spełnia należycie swych obowiązków;
- 2) nie stosuje się do zleceń kontroli higieniczno-lekarskiej;

3) dziecko karmione nie rozwija się normalnie, traci na wadze, mizernieje i t. d.

§ 6. Karmicielka, przyjmująca niemowlę na karmienie, winna przez czas karmienia niemowlęcia przedstawiać je w oznaczonych przez władzę sanitarną odstępach czasu Stacji Opieki nad dziećmi lub innej instytucji, wskazanej przez powyższą władzę.

§ 7. Kobieta, przyjmująca niemowlę na karmienie, obowiązana jest bezzwłocznie zawiadomić właściwą władzę sanitarną o każdym wypadku poważniejszej choroby niemowlęcia i oddania go do szpitala lub do innych osób, jakoteż o śmierci niemowlęcia.

§ 8. Kobieta, trudniąca się zawodowo przyjmowaniem do swego domu niemowląt w celu sztucznego karmienia („na garnuszek”) podlega przepisom niniejszego rozporządzenia, a w szczególności nie może trudnić się sztucznem karmieniem bez zezwolenia właściwej władzy sanitarnej.

Do kobiet, trudniących się zawodowo przyjmowaniem dzieci w celu sztucznego ich karmienia, nie ma zastosowania p. 2 § 4 niniejszego rozporządzenia.

§ 9. Karze, przewidzianej w art. 25 ustawy z d. 25.7.19 w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób występujących nagminnie (Dz. U. R. P. № 67/19 poz. 402) ulegnie:

- 1) karmicielka, winna niezachowania przepisów, zawartych w § 1 ust. 2, § 4, 6, 7 i 8;
- 2) osoba, przyjmująca karmicielkę, względnie oddająca jej dziecko na karmienie winna niezachowaniem przepisów, zawartych w § 1 ust. 1 oraz § 2.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

877.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu

z dnia 15 października 1924 r.

w sprawie przerachowania na złote sum pieniężnych, przewidzianych jako kary administracyjne w przepisach i ustawach normujących stosunek służbowy funkcjonarjuszów poczt, telegrafów i telefonów.

Na podstawie § 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 kwietnia 1924 r. o zmianie ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. № 34 poz. 351) zarządza się co następuje:

§ 1. Stosowaną zgodnie z art. 118 i 120 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21 poz. 164) względem funkcjonarjuszów poczt, telegrafów i telefonów, a przewidzianą w art. 33 p. b. Tymczasowych przepisów służbowych dla urzędników państwowych z dnia

11 czerwca 1916 r. (Dz. P. Kr. P. № 6 poz. 13) karę porządkową grzywny „do 100 marek” ustala się „do 100 złotych”.

§ 2. Przewidzianą w austriackiej ustawie z dn. 25 stycznia 1914 r. o stosunku służbowym urzędników państwowych i służby państwowej—pragmatyce służbowej—(Dziennik Ustaw Państwa rok 1914 № 15 str. 87) karę porządkową grzywny: w § 90 p. b.: „do 100 koron” ustala się „do 100 złotych”; w § 182: „50 koron” ustala się „50 złotych”.

§ 3. Przewidzianą §§ 74 i 81 niemieckiej ustawy z dnia 31 marca 1873 r. o urzędnikach Rzeszy w brzmieniu obwieszczenia z dnia 18 maja 1907 r. (Dz. Ustaw Rzeszy str. 245) karę porządkową i dyscyplinarną grzywny ustala się w ten sposób, że za każdą markę niemiecką należy liczyć jeden złoty.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

878.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 18 października 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie częściowej zmiany taryfy, zawierającej podział miejscowości na klasy.

Na mocy art. 26 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 58 poz. 412) zarządza się co następuje:

§ 1. Do części I załącznika do art. 23 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. № 58 poz. 412) wprowadza się następujące zmiany:

I. Wymienione w ustępie B. tegoż załącznika miasta Borysław i Drohobycz przenosi się z I klasy miejscowości do II klasy.

II. Niżej podane miejscowości, wymienione w ustępie C. powołanego załącznika przenosi się:

1) z klasy II do III: miasta: Łomża, Oświęcim, Płock, Suwałki, powiat bydgoski oraz z powiatu białskiego woj. krakowskiego gminy: Helenów, Komorowice, Mikuszowice, tudzież miasta Kęty i Wilamowice;

2) z klasy II do IV: powiat białski (woj. krakowski) z wyjątkiem Białej i Lipnika, które pozostają w klasie II oraz z wyjątkiem gmin i miast, wymienionych wyżej pod 1).

III. Przenosi się następujące miejscowości, wymienione w ustępie D. powołanego załącznika, a położonego na obszarze izb skarbowych:

a) białostockiej:

z klasy III do IV: Ostrołękę;

„ IV „ III: powiat białostocki;

b) kieleckiej:

z klasy III do IV: Pińczów;

c) krakowskiej:

z klasy IV do III: w powiecie nowotarskim Szczawnicę Wyżną i Szczawnicę Niżną, a w powiecie wadowickim m. Andrychów i Wadowice;

d) łódzkiej:

z klasy IV do III: Ozorków;

„ III „ II: Zgierz;

e) łuckiej:

z klasy IV do III: Zdołbunowo;

f) poznańskiej:

z klasy III do IV: Nowe Skalmierzyce;

g) warszawskiej:

z klasy IV do III: Grójec, Sierpc, Skierniewice.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od roku podatkowego 1925, odnośnie do wszystkich świadectw nabywanych na rok 1925.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

879.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 21 października 1924 r.

o wymianie biletów zdawkowych poniżej jednego złotego.

Na podstawie punktu 3 § 1 oraz § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 czerwca 1924 roku, zmieniającego §§ 6, 7 i 8 rozporządzenia z dnia 14 kwietnia 1924 r. w przedmiocie zmiany ustroju pieniężnego (D. U. R. P. № 56, poz. 564) zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem 1 listopada 1924 r. Skarb Państwa rozpoczyna wymianę biletów zdawkowych wartości poniżej jednego złotego, a mianowicie wartości 1 grosza, 5 groszy, 10 groszy, 20 groszy oraz 50 groszy na monety zdawkowe, bilety zdawkowe jedno i dwuzłotowe lub też bilety Banku Polskiego.

Wymiana dokonywana będzie do dnia 31 stycznia 1925 r. przez Centralną Kasę Państwową, Kasy Skarbowe, Oddziały Banku Polskiego oraz Kasę Rządową w Gdańsku.

§ 2. W terminie do 31 stycznia 1925 r. bilety zdawkowe wartości poniżej jednego złotego będą przyjmowane przez Centralną Kasę Państwową, Kasy Skarbowe, Oddziały Banku Polskiego oraz Kasę Rządową w Gdańsku przy uiszczaniu wszelkich należności.

§ 3. Bilety zdawkowe, wpłacane zgodnie z §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, winny być posortowane i ułożone w wiązki jednej wartości.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1924 r.

Minister Skarbu: *W. Grabski*